

Komentář k evangelium: Chléb, který sestoupil z nebe

Evangelium a komentář k 19. neděli v mezidobí (Cyklus B).
„Já jsem živý chléb“ V této hluboké a krásné řeči nás Pán vyzývá, abychom nereptali tváří v tvář věcem, kterým nerozumíme, a abychom se nechali ovládnout božskou logikou víry, která nás zve, abychom v úžasu stanuli před velikou svátostí eucharistie.

10.08.2024

Evangelium (Jan 6, 41-51)

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“

Namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit:

‘Sestoupil jsem z nebe?’ Ježíš jim odpověděl: „Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích:

‘Všichni budou vyučeni od Boha.’ Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který

sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

Komentář

V dnešním evangeliu slyšíme Pánova slova, která mají velkou hloubku a krásu. Svatý Jan nám předkládá řeč o chlebu života bezprostředně po dvou zázracích, které zjevují Ježíšovu vládu nad přírodou. Prvním z nich je rozmnožení chlebů před očima zástupu, druhým je jeho chůze po vodě pouze za přítomnosti apoštolů.

V této souvislosti někteří Židé v dialogu s Ježíšem komentují skutečnost rozmnožení chlebů a Ježíš využívá příležitosti, aby vysvětlil, že důležitý není pokrm, který nasytí v pozemském životě, ale chléb, který sestoupil z nebe a slouží k věčnému životu. A co víc, Ježíš se s tímto

chlebem života tajemným způsobem ztotožňuje. Tento jeho výrok nenechal ty, kdo mu naslouchali, lhostejnými. Mnozí z nich to možná považovali za absurdní a neuctivý výrok: „Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.““ (v. 41).

Reptání lidu, naše reptání tváří v tvář Boží logice a prozřetelnosti, není nic nového. Jejich předkové už před staletími podlehlí podobnému pokušení na poušti. Tehdy se ocitli před prorokem Mojžíšem, který jim slíbil chléb, jenž sestoupí z nebe, manu, aby se jí na své cestě do zaslíbené země najedli.

Vyvolenému lidu však chyběla schopnost vidět Božíma očima, chyběla jim větší víra a po několika dnech si začali stěžovat a toužit po jídle, které měli v době, kdy byli otroky v Egyptě, a které bylo zřejmě chutnější: „...Izraelci plakali a říkali:

'Kdo nám dá maso k jídlu?

Vzpomínáme si na ryby, které jsme zadarmo jedli v Egyptě, na okurky, melouny, pór, cibuli a česnek. Nyní hyneme, nic tady není, jen tu manu máme na očích'“ (Nm 11,4-6).

Tito lidé nechtěli jít po božských cestách víry, chtěli viditelná znamení. Ale jediné, co měli před sebou byl Ježíš, jehož otcem byl Josef. Tento muž z Galileje však nepřestával opakovat, že jeho Otcem je tentýž Bůh, a právě proto mohl tvrdit, že je chlebem, který sestoupil z nebe.

Je opravdu krásné pozorovat, že Ježíš se stále zřetelněji ztotožňuje s chlebem, který je chlebem věčného života. A proto potvrzuje: „Toto je ten chléb...“. (v. 50), „Já jsem ten chléb...“. (v. 51), „ten chléb je mé tělo...“. (v.51). Dnešní den je vynikající příležitostí k tomu, abychom prosili o větší víru v

eucharistii. Tváří v tvář Boží logice nechceme reptat, ale s prostotou a oddaností pokleknout před tajemstvím Ježíšovy skutečné přítomnosti, tak jak nás to nesčetněkrát učil svatý Josemaría: „Uvažuj o tom, co je nejkrásnější a největší na zemi..., co lahodí mysli a ostatním schopnostem..., co je potěšením tělu i smyslům... O zemi a o jiných světech, které září v noci, o celém vesmíru. — A toto, spolu se všemi tužbami srdce splněnými..., to všechno je nic, nic a méně než nic, vedle tohoto mého Boha, tvého Boha! Nekonečný poklad, perla nesmírné ceny, pokořil se, ponížil se do podoby služebníka v chlévě, kde se chtěl narodit, v Josefově dílně, v utrpení, v potupné smrti... a v bláznovství lásky, kterou je eucharistie.“ (Cesta, č. 432).

Martín Luque

Martín Luque // Photo: Karolina
Grabowska - Pexels

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-chleb-ktery-
sestoupil-z-nebe/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-chleb-ktery-sestoupil-z-nebe/) (20.02.2026)